

ЧАСТЬ ПЕРВА.

Наговаряніе-то на първосвященници-ты, и пр.
Ст. 1—16.

П. Що каза Исусъ на ученицы-ты си за събытія-та които наближихъ ?

О. И когато свърши Исусъ тѣзи думы, рече на ученицы-ты си, Знаете че слѣдъ два дни ще бжде Пасха, и Сынъ Человѣческій ще бжде прѣдаденъ на распягіе.
Ст. 1, 2.

П. Кои бѣхъж “тѣзи думы,” които свърши Исусъ ?

О. Думы-ты които говорѣше всенародно. Тогава вече бѣ свършено общо-то му поученіе, и думы-ты които слѣдувать говорѣше само на ученицы-ты си.

П. Що бѣше Пасха-та на Іудей-ты ?

О. Бѣше празникъ който пазѣхъ за въспоминаніе на освобожденіе-то си отъ робство-то въ Египетъ. Виждь Исх. 12; 21—28 и 43—50. Избра Господь врѣме-то на тойзи празникъ, който споменуваше едно врѣменно освобожденіе, да опрѣдѣли Господніж-тж вечеріж за въспоминаніе на неговж-тж смърть, чрѣзъ коіжто вѣрующі-ти иматъ духовно освобожденіе и вѣчно спасеніе.

П. Каквж ползж имаше за ученицы-ты това прореченіе.

О. Като си напomniaвахъ послѣ тѣзи Христовы думы щѣхъж да видятъ че нищо не дойде нему нечаянно, но че знаеше всячко-то съвършено и бѣше готовъ да прѣтърпи всячко за тѣхно спасеніе, и тѣй щѣше да ся утвърди вѣра-та имъ.

П. Що ся наговорихъ първосвященници-ти и други-ти голѣмци на Іудей-ты противъ Исуса ?